

som hér fuldstændigt mangler. At dette er tilfældet kan ikke undgå at forringe bibliografiens værdi som arbejdsredskab. Dette er så meget mere ærgerligt, fordi kommenteringen af de enkelte numre gennemgående er meget oplysende og dækkende for deres indhold. I et separat afsnit er samlet engelsksproget materiale om alle bibliografiens delaspekter, hvilket er en ganske fornuftig disposition, idet indførelsen af den grønlandske form for hjemmestyre også uden for Skandinavien er blevet fulgt med betydelig interesse. Afsnittet "Grønland og EF" står påfaldende svagt i forhold til den øvrige standard: de optagne numre har for nogles vedkommende svært ved at leve op til bibliografiens eget aktualitetskrav, de øvrige optagne giver en dårlig dækning, og der er helt oplagte ting, der er udeladt.

Sammenfattende må bibliografien karakteriseres som et nyttigt redskab ved en første orientering i hjemmestyreproblematikken. Men til brug for mere dybtgående studier i den problematik og i den politiske dynamik bag den er supplerende litteratursøgning en absolut nødvendighed.

Ove Johansen

Erik Jørgen Hansen, Inge Mærkedahl og Michael Schwedler, *Uddannelsessystemet og fremtidens beskæftigelsesstruktur*, Socialforskningsinstituttets publikation nr. 121, København: Teknisk Forlag, 1983. 157 sider, 42,00 kr.

Denne rapport fra Socialforskningsinstituttet er et godt eksempel på en vigtig type arbejde, som det er vanskeligt at forestille sig udført, dersom Socialforskningsinstituttets opgaver – således som det har været foreslået – skulle varetages af kommercielt orienterede institutter.

Det centrale Uddannelsesråd nåede inden sin nedlæggelse at tage initiativet til en undersøgelse af samspillet mellem uddannelsessektoren og arbejdslivet, og det er den afsluttende rapport fra dette projekt, der nu foreligger.

Den manglende balance mellem uddannelsessystemets udbud og arbejdslivets efterspørgsel analyseres, og det påvises, at denne ubalance vil accelerere i de kommende år. Årsagerne til denne udvikling identificeres, styringskonflikter påpeges og diskuteres, og der argumenteres for, at den eneste vej ud af miséren, der umiddelbart kan anbefales, er systemet med "tilbagevendende uddannelse". Herved forstås som bekendt, at uddannelsesforløbene i ungdommen nedkortes til fordel for uddannelsesperioder senere i livet.

Rapporten er klart og systematisk skrevet, og den er yderst overbevisende i sin argumentation, omend måske lidt ujævn. Hertil kommer, at den er mere direkte i sin påvisning af problemerne og i sine forslag, end man hyppigt ser i arbejder af denne karakter. Problemerkens alvor gør det berettiget; og det engagement, der mærkes bag de valgte formuleringer, bidrager til at skærpe opmærksomheden.

Absolut anbefalelsesværdig for alle med interesse for uddannelsesforhold og/eller planlægning inden for det offentlige!

Jørgen Elklit